Datum 2020-09-15

Reg.nr 31-00197-19

Avdelning
Juridiska avdelningen
Handläggare
Stefan Axelsson

Lunds universitet
Rektor

Anmälan mot Lunds universitet angående handläggningen av ett ärende som gäller oredlighet i forskning

Beslutet i korthet: Lunds universitet beslutade den 15 november 2018 att A.A. har gjort sig skyldig till oredlighet i forskning i två projekt. A.A. har anmält universitetet till Universitetskanslersämbetet (UKÄ) för hanteringen av ärendet. UKÄ konstaterar i detta beslut att universitetet har dröjt med att kommunicera visst material i ärendet med A.A. UKÄ konstaterar också att universitetet har brustit i att utreda om A.A. – innan universitetet beslutade i ärendet – begärde att ett yttrande skulle hämtas in från etikprövningsnämndens expertgrupp. Vidare konstaterar UKÄ att universitetet på eget initiativ skulle ha informerat A.A. om identiteten på en "postdoc" som bistod de sakkunniga i den fullständiga utredningen. UKÄ finner att universitetet sammantaget ska kritiseras för de brister som kommit fram i ärendet.

Anmälan

A.A. har i en anmälan till Universitetskanslersämbetet (UKÄ) klagat på Lunds universitet. Klagomålen gäller handläggningen av och beslutet i ett ärende gällande A.A. om oredlighet i forskning. A.A. har uppgett bland annat följande.

Bakgrund

Lunds Universitet beslutade den 15 november 2018 att A.A. hade gjort sig skyldig till oredlighet i forskning i två projekt, en musstudie och en grisstudie som rör ögats näthinna. Beslutet vilar på en uppenbart felaktig grund, då ingen del av A.A:s forskning innefattar oredlighet som begåtts uppsåtligen eller av grov oaktsamhet. Den utredning som ligger till grund för universitets beslut är genomförd av *Nämnden för utredning av vetenskaplig oredlighet vid Lunds Universitet* (nedan nämnden). Den utredningen anser A.A. innehåller ett stort antal grava brister och felaktiga slutsatser, och uppfyller inte de krav på rättssäkerhet som kan krävas av en myndighet.

Istället för att låta de sakkunniga (Professor Sarah Coupland, Universitetet i Liverpool och Professor Steffen Heegaard, Köpenhamns universitet) i den fullständiga utredningen granska sakförhållandena i ärendet och utvärdera materialet har enligt A.A. majoriteten av den fullständiga utredningen genomförts av en "postdoc" (kallad "OBS" i utredningen). OBS saknar enligt A.A. dokumenterad ämneskunskap och dokumenterad kunskap om de aktuella analysmetoderna. Inte heller är enligt A.A. professor Coupland eller professor Heegaard experter inom retinal immunhistokemi eller på sådan bildanalys som det är fråga om i A.A:s ärende.

A.A. har vidare uppgett att universitetet har hållit OBS identitet hemlig under hela utredningen. Varken A.A. eller anmälaren har därför getts möjlighet att uttala sig om eventuellt jäv rörande OBS. Först när A.A:s fackliga representant begärt ut informationen om namnet på OBS, lämnades det ut. Det skedde dock först efter det att universitetet hade beslutat att A.A. gjort sig skyldig till oredlighet i forskning.

A.A. har också uppgett att hon tagit upp nämnda brister och övriga felaktigheter i ärendet ett flertal gånger med både nämnden, fakultetsledningen vid medicinska fakulteten vid Lunds universitet och Lunds Universitets personalansvarsnämnd. Trots detta har A.A. blivit avskedad med beslutet om oredlighet i forskning som grund. A.A. anser att utredningen är mycket bristfällig och inte stödjer ett avsked/en uppsägning av henne. A.A:s fackförbund har också ogiltigförklarat avskedet.

Nämndens hantering av A.A.:s begäran om prövning av ärendet av Centrala etikprövningsnämndens expertgrupp

På grund av bristerna i utredningen, begärde A.A. att nämnden skulle hämta in ett utlåtande från Centrala etikprövningsnämndens expertgrupp. Denna begäran ignorerade nämnden innan det att den beslutade att A.A. hade gjort sig skyldig till oredlighet i forskning. Ett formellt beslut om att avslå begäran fattades först efter det att A.A. genom sitt ombud överklagat beslutet om att A.A. gjort sig skyldig till oredlighet i forskning till förvaltningsrätten.

Nämndens hantering av de bevis A.A. lagt fram

I grisprojektet har anmälaren själv med en likartad analysmetod genererat samstämmiga resultat med A.A:s vilket nämnden ignorerat, och felaktigt angivit i rektorsbeslutet att så inte är fallet. I musprojektet har en utomstående sakkunnig (Professor Jens Hannibal) funnit att han när han följt A.A:s protokoll erhållit resultat som inte faller utanför det som kallas normal interobserver variability. Även detta har nämnden ignorerat. A.A. har även, bild för bild, visat hur protokollet/metoden tillämpats och genererat de aktuella resultaten. Nämnden också har ignorerat detta. Nämnden har inte heller låtit de sakkunniga i den fullständiga utredningen utvärdera eller granska dessa bevis.

Material som anmälaren av oredlighet i forskning lämnat in

A.A. har inte, vilket upptäcktes först efter sex månader, fått del av data/material som anmälaren lämnat in i samband med anmälan. Det var först efter det att A.A:s prefekt insisterade på att A.A. skulle få granska detta material som det lämnades över till henne. Det har därefter enligt A.A. också kommit fram att det materialet har "sorterats/rensats" av anmälaren. Vad originalmaterialet bestått av känner A.A. fortfarande inte till. Det "sorterade" materialet är enligt A.A. inte heller detsamma som legat till grund för hennes analyser.

Närvaro vid nämndens sammanträde

A.A. har inte fått närvara under nämndens sammanträde där anmälaren hördes vilket strider mot universitetets föreskrifter om oredlighet i forskning. A.A. har uppgett att nämnden vid ett möte med anmälaren i tjänsteanteckningarna i utredningen har tagit upp felaktig och ovidkommande information om A.A:s äktenskap m.m. som lämnats in av anmälaren. Dessa uppgifter har inte rättats trots att A.A. har visat att de är felaktiga.

Kontakter mellan nämnden och anmälaren

Nämnden har i formella anteckningar i ärendet tagit upp att nämndens ordförande fört diskussioner med anmälaren om anmälarens upplevelse av den arbetsmiljöproblematik som efterföljde anmälan. Nämndens agerande i detta hänseende är i direkt strid med 5 § i universitetets föreskrifter om oredlighet i forskning. I föreskrifterna sägs att hantering av påfrestningar kopplade till oredlighetsutredningen tillskrivs berörd fakultet och inte nämnden för utredning av vetenskaplig oredlighet. Anmälaren har informerat nämndens ordförande om sin upplevelse av situationen, vilket nämnden tagit upp i sina mötesanteckningar. Informationen som kommit nämnden tillhanda i dessa diskussioner har inte A.A. fått ta del av och inte heller bemöta. Inga tjänsteanteckningar över diskussionerna med anmälaren har enligt A.A. heller upprättats, vilket strider mot 14 § universitetets föreskrifter om oredlighet i forskning. A.A. har också tagit upp att motsvarande information om hur hon upplevde situationen inte inhämtats av nämnden.

Övrigt

A.A. har uppgett att universitetet inte har utrett de hot som hon och hennes familj blivit utsatt för under tiden efter anmälan. Dessa förhållanden har A.A. enligt vad hon uppgett i anmälan också anmält till Arbetsmiljöverket och Diskrimineringsombudsmannen. A.A. har uppgett att hon även önskar att få en bedömning av UKÄ om universitetets agerande gällande hotsituationen har varit i enlighet med gällande lagar och regler.

A.A. har i anmälan också tagit upp tagit upp att hon har överklagat förvaltningsrättens avgörande gällande universitetets beslut om att hon gjort sig skyldig till oredlighet i forskning till Kammarrätten i Göteborg.

A.A. har till sin anmälan fogat kopia av bl.a. universitetets beslut den 15 november 2018 (dnr P 2017/3660) angående att A.A. gjort sig skyldig till oredlighet i forskning, rektors beslut den 20 december 2018 (dnr P 2017/3660) att avslå A.A:s begäran om att yttrande ska hämtas in från Centrala etikprövningsnämndens expertgrupp, A.A:s kommentarer gällande nämndens minnesanteckningar över möte med anmälaren den 2 oktober 2018, professor Seregards (Karolinska institutet) utlåtande den 1 oktober 2017 i den förberedande undersökningen om misstänkt oredlighet i forskning gällande A.A., A.A:s överklagande angående rätt till domstolsprövning gällande Lunds universitets beslut den 15 november 2018 till Kammarrätten i Göteborg, daterat den 2 januari 2018, inklusive kompletteringar till överklagandet, Tvisteförhandlingsunderlag Sveriges universitetslärare och forskare (SULF) och mejlväxling mellan den 15 och den 21 mars 2018.

Utredning m.m.

UKÄ har bett Lunds universitet att yttra sig över anmälan och har i remissen informerat universitetet om att ämbetet inte uttalar sig om bedömningar i sakfrågor.

A.A. har även anmält universitetet till Justitieombudsmannen (JO), JO:s dnr 344-2020. A.A. har i den anmälan informerat JO om att hon också har anmält saken till UKÄ. Mot denna bakgrund har JO kontaktat UKÄ och har då upplysts om att ämbetet utreder A.A:s klagomål. JO har därefter i ett beslut den 17 mars 2020 avslutat sitt ärende utan någon annan åtgärd än att skicka en kopia av A.A:s anmälan till JO inklusive bilagor till UKÄ för kännedom.

Universitetets yttrande

Lunds universitet har i sitt remissvar uppgett bland annat följande.

En anmälan om misstänkt oredlighet i forskning mot A.A. kom in till Lunds universitet den 4 augusti 2017. Rektor vid Lunds universitet fattade den 15 november 2018 beslut om att A.A. gjort sig skyldig till oredlighet i forskning.

Synpunkt från A.A.: Nämnden har inte låtit sakkunniga granska och utvärdera bevis som framlagts av A.A.

De utsedda sakkunniga har i både den förberedande undersökningen (professor Seregard) och i den fullständiga utredningen (professor Heegaard och professor Sarah Coupland) tagit del av och utvärderat det material som tillförts ärendet, däribland material och yttranden tillförda ärendet av A.A.

Synpunkt från A.A.: Hon har inte fått närvara under nämndens sammanträde där anmälaren hördes

Nämnden ska, enligt 14 § i universitetets föreskrifter om oredlighet i forskning, ge den som anmälts och den som gjort anmälan tillfälle att inför nämnden uttala sig i saken. Den som anmälts har enligt föreskrifterna rätt att närvara när anmälaren uttalar sig inför nämnden om inte särskilda skäl talar emot det. Nämnden har efter muntlig kommunikation med den medicinska fakulteten blivit informerad om arbetsmiljösituationen kring anmälaren och A.A. Nämnden har därefter gjort den bedömningen att det med hänsyn till den beskrivna arbetsmiljösituationen förelåg särskilda skäl som talade emot att A.A. skulle närvara när anmälaren gavs tillfälle att uttala sig i saken inför nämnden.

Kontakter mellan nämnden och anmälaren

Universitetet har förklarat att det fördes tjänsteanteckningar när anmälaren i ärendet hördes i nämnden. Något annat än vad som framkommer av tjänsteanteckningarna har nämnden enligt universitetet inte fört några diskussioner med anmälaren om. De aktuella tjänsteanteckningarna har kommunicerats med A.A. och A.A. har fått möjlighet att yttra sig över dem. A.A. har också kommit in med ett yttrande efter det att A.A. tagit del av tjänsteanteckningarna.

Synpunkt från A.A.: Nämnden har utan motivering nekat A.A. en prövning av ärendet av Centrala etikprövningsnämndens expertgrupp

A.A. har den 20 augusti 2018 yttrat sig över sakkunnigutlåtandet, daterat den 10 juli 2018, från professor Heegaard och professor Coupland. A.A. har i det yttrandet vid två tillfällen uppgett exakt samma sak, nämligen att "om nämnden har behov av att bekräfta validiteten i undertecknads protokoll och resulterande cellräkningar/mätningar föreslås att man via centrala etikprövningsnämnden, låter en person med gedigen dokumenterad erfarenhet av retinal immunhistokemi utföra cellräkningar/mätningar med utgångspunkt i undertecknads protokoll". A.A. har därefter i ett mejl till universitetet den 11 oktober 2018 uppgett att hon är "mycket angelägen att om tveksamhet råder kring validiteten i mina analyser att man via expertgruppen i centrala etikprövningsnämnden låter en person med gedigen dokumenterad erfarenhet av retinal immunhistokemi göra en bedömning.". Universitetet har låtit expertis med nödvändig kompetens bedöma ärendets material. Enligt nämndens mening fanns därför inte något behov av att bekräfta validiteten i A.A:s protokoll. Nämnden ansåg inte heller att det rådde någon tveksamhet kring A.A:s analyser. Därmed uppfattade nämnden, utifrån A.A:s formuleringar, inte heller att någon av de två inkomna handlingarna ovan innehöll en direkt begäran om att ett yttrande från expertgruppen skulle hämtas in. Nämnden lämnade därför saken därhän.

A.A. överklagade beslutet om oredlighet i forskning den 4 december 2018. I samband med det överklagandet tog A.A. upp att hon skriftligen under utredningen hade begärt att en prövning av ärendet skulle göras av centrala etikprövningsnämnden, något som Lunds universitet tidigare inte hade uppfattat att A.A. gjort. Universitetet valde då, med stöd i UKÄ:s tillsynsbeslut reg.nr 31-00558-13, att i efterhand pröva frågan om ett yttrande från expertgruppen var behövligt att inhämta. Rektor beslutade i den frågan den 20 december 2018. Rektor kom i det beslutet fram till att det var uppenbart obehövligt att inhämta något yttrande från expertgruppen och avslog därför A.A:s begäran.

Synpunkt från A.A.: Hon har inte fått information om att anmälaren hade lämnat in data/material i samband med anmälan

Universitetet har uppgett att anmälaren när han gav in sin anmälan mot A.A. den 4 augusti 2017 bifogade ett stort antal bilagor innehållande skärmbilder från en gemensam mapp i fildelningstjänsten Dropbox. I denna Dropbox hade såväl anmälaren som A.A. tillfört material under tiden för deras samarbete i det forskningsprojekt som anmälan gäller. Anmälan inklusive bilagor sändes till A.A. den 15 augusti 2017. A.A. yttrade sig över anmälan den 21 augusti 2017 och kom då in med liknande bilagor som lämnats in av anmälaren inklusive bildmaterial; dvs. material från den gemensamma mappen i Dropbox.

Av inlagor i ärendet framgick att det fanns ytterligare forskningsmaterial från A.A:s och anmälarens gemensamma forskningsprojekt. Nämnden fann därför enligt universitetet ett behov av att få in allt sådant material och vände sig för detta till prefekten vid den institution där A.A. och anmälaren bedrev sitt projekt.

Den sakkunnige i den förberedande undersökningen fick den 27 september 2017 anmälan och därefter inkommet material från anmälaren respektive A.A. inklusive bilagor. Den sakkunnige fick även tillgång till det ytterligare forskningsmaterial som nämnden inhämtat. Den sakkunnige inkom med ett yttrande den 3 oktober 2017 och förordade att en fullständig utredning skulle utföras. Detta kommunicerades till A.A. Rektor fattade den 26 oktober 2017 beslut om att en fullständig utredning skulle utföras.

De sakkunniga i den fullständiga utredningen erhöll den 28 oktober 2017 allt material i ärendet, inklusive det ytterligare forskningsmaterial som nämnden hade hämtat in. De fick också en uppdragsbeskrivning. De sakkunniga meddelade härefter att de dels behövde bistånd i att sortera i det material de fått tillgång till, dels önskade att en oberoende värdering av aktuellt material i de två forskningsstudierna skulle utföras. Enligt universitetet såg de sakkunniga gärna att nämnden/Lunds universitet ombesörjde detta. Nämnden bad därefter anmälaren att han skulle förtydliga vilken del av det gemensamma forskningsmaterialet som utgjorde stöd för anmälan och vilken del som skulle kunna sorteras bort, vilket anmälaren därefter också gjorde.

Universitetet har vidare uppgett att de sakkunniga erhöll forskningsmaterialet på nytt den 26 januari 2018. I det materialet hade enligt vad universitetet har uppgett i sitt svar visst material som inte utgjorde stöd för anmälan sorterats bort efter synpunkter från anmälaren. När det gällde bildmaterialet har universitetet förklarat att nämnden bad de sakkunniga att själva ombesörja en värdering av det. De sakkunniga utsåg med anledning av det en forskare, OBS, i professor Couplands forskargrupp för att utvärdera bildmaterialet. OBS utförde arbetet helt i samråd med de sakkunniga. Den 12 juni 2018 inkom de sakkunniga i den fullständiga utredningen med en delrapport och den 10 juli 2018 inkom de med en slutlig rapport. Dessa har enligt universitetet kommunicerats med A.A. och A.A. har getts möjlighet att yttra sig över materialet inom en bestämd tid.

Universitetet har också uppgett att A.A. den 23 mars 2018, underrättades om och tog del av det material som kvarstod och hade skickats till de sakkunniga i den fullständiga utredningen efter det att en viss del av materialet hade sorteras bort. A.A. har mot denna bakgrund enligt universitetet under utredningens gång fått information om att anmälaren hade lämnat in data/material i samband med anmälan och även att en sortering av materialet hade gjorts. A.A. har därför enligt universitetet underrättats om och fått ta del av allt material av betydelse för beslutet om oredlighet i forskning innan universitetet fattade beslut i ärendet.

Synpunkt från A.A.: OBS identitet har hållits hemlig under utredningen och A.A. har inte beretts möjlighet att uttala sig om jäv

Den forskare (OBS), som utsågs av de två sakkunniga professor Coupland och professor Heegaard att bistå dem i den fullständiga utredningen, framförde enligt vad universitetet uppgett i remissvaret ett önskemål om att få vara anonym så långt som möjligt under utredningens gång. A.A. inkom enligt universitetet via SULF med en begäran om att få ta del av den anonyme forskarens namn den 10 januari 2019. Med anledning av denna

begäran lämnades forskarens namn ut av universitetet samma dag. A.A. har därefter inte framfört några synpunkter på att jäv föreligger.

Lunds universitet har bifogat kopia av bl.a. universitetets föreskrifter om handläggning av ärenden om misstänkt oredlighet i forskning i lydelser gällande till och med den 23 maj 2018 (STYR 2017/218) och från och med den 24 maj 2018 (STYR 2018:760), yttrande från A.A. inkommet till universitetet den 21 augusti 2017 över anmälan mot A.A. rörande misstänkt oredlighet i forskning, uppdragsbeskrivning avseende uppdrag som sakkunnig i den förberedande undersökningen, daterad den 5 september 2017, uppdragsbeskrivning avseende uppdrag som sakkunniga i fullständig utredning, daterad den 26 oktober 2017, minnesanteckningar över nämndens möte med anmälaren, daterad den 2 oktober 2018, A.A:s yttrande över minnesanteckningar från nämndens möte med anmälaren, daterat den 5 oktober 2018, A.A:s yttrande över sakkunnigutlåtande i den fullständiga utredningen daterat den 20 augusti 2018, mejl mellan A.A. och nämndens handläggare för oredlighetsärendet Magnus Gudmundsson under tiden den 4 oktober och fram till och med den 11 oktober 2018, universitetets beslut den 15 november 2018 angående att A.A. gjort sig skyldig till oredlighet i forskning, universitetets beslut den 20 december 2018 att avslå A.A: begäran om inhämtande av utlåtande från etikprövningsnämndens expertgrupp, delrapport, daterad den 12 juni 2018, och slutligt sakkunnigutlåtande, daterat den 10 juli 2018 från de sakkunniga i den fullständiga utredningen och notering den 23 mars 2018 där det framgår att A.A. i närvaro av Bo Baldetorp fått del av ytterligare material i oredlighetsärendet.

Anmälarens svar

A.A. har i ett yttrande över universitets remissvar ifrågasatt flera av uppgifterna i universitetets svar och har uppgett att de antingen är direkt felaktiga eller saknar stöd i ärendets dokumentation. A.A. har uppgett bl.a. följande.

De sakkunniga i den förberedande undersökningen och i den fullständiga utredningen har inte fått granska och utvärdera all bevisning som ingetts i ärendet

Det stämmer enligt A.A. inte att professor Seregard har fått tillgång till bildmaterialet som de aktuella analyserna baserades på. Vad gäller professorerna Coupland och Heegaard i den fördjupade undersökningen framgår från det första sakkunnigutlåtandet daterat i oktober 2017 att de i första skedet av utredningen ombetts uttala sig om oredlighet enbart baserat på de yttranden och grafer som ingetts i ärendet. De har bedömt att det inte går att uttala sig om oredlighet med grund i bara detta material. Därefter har den icke ämneskunnige postdocen OBS, som skött hela granskningen, fått tillgång till det av anmälaren "sorterade" materialet, som senare har visat sig vara felaktigt och ofullständigt.

A.A. har också uppgett att det av ärendekortet i oredlighetsärendet framgår att de sakkunniga inte har fått tillgång till vare sig det yttrande där A.A. tar upp att materialet är felaktigt och inte stämmer överens med det som legat till grund för hennes analyser, eller de yttranden där hon visar bild-för-bild att hennes resultat står att finna i de fall där de

sakkunniga eller oredlighetsnämnden haft frågor. A.A. har även tagit upp att universitetet i Arbetsdomstolens mål nr A 47/19 samt i överläggningsprotokollet från tvisteförhandlingen med A.A:s fack (SULF) bekräftat att de sakkunniga inte fått del av allt material i ärendet. Universitetet har där bland annat hänvisat till att nämnden beslutat att de synpunkter A.A. haft på material och metodval av OBS inte varit av vikt för de sakkunniga att granska.

A.A. har inte fått vara närvarande när anmälaren hördes av nämnden på grund av arbetsmiljöproblem

A.A. har uppgett att hon inte blev informerad om att anmälaren skulle höras, och att det inte förelåg något skäl till att hon inte skulle få närvara under mötet med anmälaren. Nämndens agerande i denna del innebär att utredningen i ärendet inte har följt gällande regler om en saklig och opartisk process.

Sortering av material

A.A. har uppgett bl.a. att hon vare sig haft kännedom om att anmälaren deltagit i en "sortering" av det material som den fullständiga utredningen grundar sig på eller vad anmälaren sorterat in/bort. Denna uppgift från universitetet är direkt anmärkningsvärd eftersom A.A. vid ett flertal tillfällen efter att hon fått kännedom om att material lämnats in till nämnden och skickats till de sakkunniga för granskning påtalat att detta material inte är korrekt och att det inte är detsamma som hon utgått ifrån vid sina analyser. Detta är också särskilt bestickande eftersom de sakkunniga i sitt slutgiltiga utlåtande konstaterat att det material de grundat sin undersökning på inte är detsamma som A.A. utgått från vid hennes analys. Dessutom har den sakkunnige OBS för nämndens ordförande Göran Sandberg påtalat att materialet inte är korrekt, utan att detta medfört nämnden att verifiera eller på annat sätt kontrollera att materialet som granskas är korrekt. Att detta felaktiga material är resultatet av en hemlig sortering utförd av anmälaren med nämndens goda minne är under all kritik.

Nämnden har inte uppfattat att A.A. har begärt en prövning hos Centrala etikprövningsnämndens expertgrupp

A.A. har förklarat att hon håller fast vid att det i mejlet till Magnus Gudmundsson den 11 oktober 2018 klart framgår att hon begärt en prövning av etikprövningsnämndens expertgrupp. A.A. har även lagt till att hon begärt detta muntligen under ett möte med nämnden den 2 oktober 2018. Även detta har dock nämnden enligt A.A. ignorerat.

Övrigt

A.A. har förklarat att hon även står fast vid att det har funnits ett behov av att hämta in ett yttrande från etikprövningsnämndens expertgrupp.

A.A. har också fört fram att hon anser det anmärkningsvärt att OBS önskan att vara anonym väger tyngre än hennes lagstadgade rättighet till en korrekt och rättssäker process.

A.A. har till sitt yttrande bifogat kopia av bl.a. ärendekort för ärende P 2017/3660, protokoll rörande överläggning angående tilltänkt avsked alternativt uppsägning av A.A., daterat den 7 och den 9 december 2018, utdrag ur oredlighetsnämndens protokoll den 30 januari 2018, mejl till Magnus Gudmundsson den 11 oktober 2018 angående prövning i etikprövningsnämndens expertgrupp, utdrag ur aktbilagor i Arbetsdomstolens mål nr A 47/19, utlåtande från de sakkunniga i den fullständiga utredningen, daterat den 28 november 2017, mejl den 13 februari 2018 från professor Coupland till oredlighetsnämndens ordförande angående OBS arbetssätt och handledning, mejlkorrespondens under tiden den 30 augusti och till och med den 5 september 2018 mellan anmälaren och Magnus Gudmundsson angående anmälarens möte med oredlighetsnämnden, och mejl den 26 mars 2018 från A.A. till bl.a. oredlighetsnämndens ordförande och Magnus Gudmundsson angående att materialet i utredningen inte är korrekt.

A.A. har efter sitt yttrande över universitetets svar kompletterat sina klagomål med Arbetsdomstolens dom den 22 april 2020 i mål nr A 47/19 gällande ogiltigförklaring av avskedande m.m., tidningsartiklar i vilka Lunds universitets rektor har uttalat sig angående A.A:s ärende och Arbetsdomstolens dom, Lunds universitets beslut den 4 maj 2020 gällande tillämpningen av 39 § lagen (1982:80) om anställningsskydd, LAS, med anledning av Arbetsdomstolens dom i mål nr A 47/19, polisanmälan den 8 juni 2020 mot Lunds universitets rektor gällande förtal alternativt grovt förtal samt A.A:s begäran om omprövning, daterad den 30 april 2020, av Lunds universitets beslut den 15 november 2018.

Universitetskanslersämbetets bedömning

Författningsbestämmelser m.m.

Enligt 1 kap. 3 a § högskolelagen (1992:1434) ska vetenskapens trovärdighet och god forskningssed värnas i högskolornas verksamhet.

I 1 kap. 16 § första stycket högskoleförordningen (1993:100) i den lydelse som gällde vid tidpunkten för universitetets handläggning av ärendet anges att en högskola som genom en anmälan eller på något annat sätt får kännedom om en misstanke om oredlighet i forskning, konstnärlig forskning eller utvecklingsarbete vid högskolan ska utreda misstankarna. Av andra stycket framgår vidare att en högskola får under pågående utredning hämta in ett yttrande från expertgruppen för oredlighet i forskning hos Centrala etikprövningsnämnden. I tredje stycket anges att om den person som väckt frågan om misstanke om oredlighet, eller den person som misstanken riktas mot, begär det, ska högskolan hämta in ett sådant yttrande. Vidare sägs att något yttrande dock inte behöver hämtas in, om högskolan bedömer det som uppenbart obehövligt.

UKÄ vill i sammanhanget nämna att det sedan den 1 januari 2020 är en särskild nämnd som handlägger och beslutar i ärenden som handlar om misstanke om oredlighet i forskning (se lagen [2019:504] om ansvar för god forskningssed och prövning av oredlighet i forskning).

En ny förvaltningslag (2017:900), FL, trädde i kraft och började gälla den 1 juli 2018. För tiden före detta datum gällde den tidigare förvaltningslagen (1986:223), ÄFL. Universitetet har därför under den tid den handlagt A.A:s ärende haft att tillämpa 1986 års förvaltningslag till och med den 30 juni 2018 och 2017 års förvaltningslag för tiden därefter.

Av 15–17 §§ ÄFL framgår bland annat följande. En sökande, klagande eller annan part har med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL, rätt att ta del av det som har tillförts ärendet, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild. Ett ärende får – med vissa undantag – inte avgöras utan att den som är sökande, klagande eller annan part har underrättats om en uppgift som har tillförts ärendet genom någon annan än honom eller henne själv och han eller hon har fått tillfälle att yttra sig över den, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild.

I 10 § i den nya förvaltningslagen anges att den som är part i ett ärende har rätt att ta del av allt material som har tillförts ärendet. Vidare sägs att rätten att ta del av uppgifter gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § OSL. I 23 § nya förvaltningslagen sägs att en myndighet ska se till så att ett ärende blir utrett i den omfattning som dess beskaffenhet kräver. Av 25 § nya förvaltningslagen framgår att en myndighet innan den fattar beslut i ett ärende ska, om det inte är uppenbart obehövligt, underrätta den som är part i ett ärende om allt material av betydelse för beslutet och ge parten tillfälle att inom en viss bestämd tid yttra sig över materialet. I bestämmelsen tas också upp vissa undantag från denna huvudregel som inte är av intresse i detta ärende.

Universitetskanslersämbetets uppgifter

Universitetskanslersämbetet har bland annat till uppgift att utöva tillsyn över universitet och högskolor. Ett syfte med tillsynen är att värna om enskilda individers rättigheter genom att kontrollera att universitet och högskolor följer de lagar och förordningar som gäller för verksamheten. Universitetskanslersämbetet utreder dock inte frågor som ska hanteras av andra myndigheter.

Enligt 1 kap. 16 § HF i den lydelse som gällde under handläggningen av A.A:s ärende var det lärosätenas uppgift att utreda och pröva misstankar om oredlighet i forskning. När det gäller Universitetskanslersämbetets roll kan visserligen ämbetet inom ramen för sin tillsynsverksamhet granska hur ett lärosäte enligt de bestämmelser som gällde vid aktuell tidpunkt handlagt utredningar om oredlighet i forskning. Universitetskanslersämbetet kan i sin roll som tillsynsmyndighet däremot inte överpröva ett lärosätes bedömningar i frågor om oredlighet i forskning eller god forskningssed. Det ankommer på det aktuella lärosätet att göra dessa bedömningar. Det är alltså inte ämbetets uppgift att vara nationell överinstans i frågor om oredlighet i forskning. Ämbetet kan normalt inte heller ha synpunkter på de bedömningar i sak som ett lärosäte behöver ta ställning till under handläggningen av ett ärende om misstänkt oredlighet i forskning.

UKÄ tar därför inom ramen för sin tillsynsverksamhet inte ställning till om A.A. gällande de aktuella forskningsprojekten har gjort sig skyldig till oredlighet i forskning. Vidare bedömer ämbetet att frågorna om de sakkunniga har haft erforderlig kompetens för sina uppdrag och om den utredning som finns i ärendet är sakligt korrekt ingår i den sakprövning av oredlighetsärendet som universitetet har haft att göra enligt 1 kap. 16 § högskoleförordningen. Ämbetet yttrar sig därför inte vidare rörande dessa frågor.

Det är Diskrimineringsombudsmannen (DO) som utövar tillsyn över att diskrimineringslagen (2008:567) följs. Vidare följer av arbetsmiljölagen (1977:1160) att det är Arbetsmiljöverket som är den tillsynsmyndighet som handlägger frågor om kränkande särbehandling i arbetslivet. UKÄ uttalar sig inte i frågor som faller under någon annan myndighets tillsynsansvar. Vidare är det polisen som utreder om brott har begåtts. Mot denna bakgrund uttalar sig ämbetet inte rörande det som A.A. har tagit upp om hur hon har behandlats på universitetet eller vad som framgår av den polisanmälan mot universitetets rektor som A.A. har gett in till UKÄ.

Kommunicering och sortering

A.A. har uppgett att hon först efter cirka sex månader fick kännedom om att anmälaren lämnat in visst material i samband med anmälan. Hon har hävdat att hon först efter det att hennes prefekt hade insisterat på det, fick ta del av det material som anmälaren hade lämnat in. A.A. har vidare uppgett att det därefter har kommit fram att detta material på något sätt har sorterats/rensats av anmälaren. Vad originalmaterialet har bestått av känner hon fortfarande inte till.

Av universitetets svar framgår att A.A. den 15 augusti 2017 gavs möjlighet att yttra sig över anmälan mot henne. Universitetet har också uppgett att ett yttrande med bilagor liknande de som anmälaren gett in kom in till universitetet från A.A. den 21 augusti 2017. Universitetet har vidare förklarat att det av inlagorna från anmälaren och A.A. kunde konstateras att det fanns ytterligare forskningsmaterial från deras gemensamma forskningsprojekt. Detta material hämtade universitetet enligt vad det uppgett in på eget initiativ från prefekten vid den institution där A.A. och anmälaren arbetade med sitt projekt. Som UKÄ har uppfattat det har anmälaren alltså inte gett in något ytterligare material utan det har tillförts av universitetet. Enligt vad som framgår av universitetets svar har den sakkunnige i den förberedande undersökningen den 27 september 2017 och de sakkunniga i den fullständiga utredningen den 28 oktober 2017 förutom det som A.A. och anmälaren gett in också fått det del av det forskningsmaterialmaterial som universitetet hämtat in på eget initiativ.

Universitetet har i sitt svar också uppgett att de sakkunniga i den fullständiga utredningen önskade hjälp bl.a. med att sortera det material de hade tagit emot för sitt uppdrag. Av universitetets svar framgår vidare att materialet med hänsyn till de sakkunnigas önskemål kom att sorteras och att denna sortering skedde med hjälp av anmälaren. Vid denna sortering togs enligt vad som framgår av universitetets svar bort material som inte

utgjorde stöd för anmälan. Enligt universitetet underrättades A.A. om och fick, del av materialet i den sorterade versionen den 23 mars 2018. UKÄ konstaterar att universitetet inte har invänt mot det A.A. uppgett om att hon fått del av allt material först efter det att hon begärt det. UKÄ utgår därför i sin bedömning från vad A.A. uppgett gällande detta förhållande.

Som part i oredlighetsärendet har A.A. för att kunna ta till vara sin rätt i ärendet behov av att få del av det material som de sakkunniga haft som underlag för sitt arbete. Universitetet har också en skyldighet enligt förvaltningslagens bestämmelser att på eget initiativ se till så att A.A. får del av det material som tillförs ärendet och att det sker inom en rimlig tid efter det att materialet kommit in i ärendet. Av utredningen har kommit fram att A.A. fick del av allt det material som de sakkunniga hade erhållit för sitt uppdrag först två månader efter det att materialet överlämnats till de sakkunniga och först efter det att A.A. hade ifrågasatt om hon fått del av allt materialet i ärendet. Denna hantering ligger inte i linje med förvaltningslagens bestämmelser och universitetet förtjänar därför kritik för hur den handlagt ärendet i här aktuellt hänseende. Då det av utredningen i ärendet inte kommit fram annat än att A.A. fått allt det material som anmälaren lämnat in och som de sakkunniga i den fullständiga utredningen haft tillgång finner inte UKÄ skäl till något ytterligare uttalande i denna del.

Har de sakkunniga i den förberedande och den fullständiga utredningen haft tillgång till all bevisning som A.A. gett in i ärendet?

A.A. har i anmälan tagit upp att universitetet inte har låtit de sakkunniga granska och utvärdera vissa av de bevis som hon lagt fram. Universitetet har i sitt svar tillbakavisat detta och har uppgett att de sakkunniga i både den förberedande undersökningen och den fullständiga utredningen tagit del av och utvärderat det material som har tillförts ärendet. Bland detta material ingår enligt universitetet yttranden och annat material som A.A. gett in i ärendet. A.A. har i sitt svar över universitetets yttrande hållit fast vid att de sakkunniga inte har fått granska och utvärdera allt material som getts in i ärendet. UKÄ konstaterar att A.A. och universitetet har olika uppfattning om vilket material som de sakkunniga fått del av. Det går enligt UKÄ inte av utredningen i ärendet att i detalj avgöra vilket material som de sakkunniga i den förberedande och den fullständiga utredningen haft tillgång till. UKÄ konstaterar att frågan om vilket underlag de sakkunniga haft tillgång till även har tagits upp av staten genom Lunds universitet och A.A:s fackförbund i Arbetsdomstolen (dom den 22 april 2020, dom nr 22/20, mål nr A 47/19). UKÄ finner inte skäl att utreda saken vidare.

A.A. har på grund av arbetsmiljöproblem inte fått vara närvarande när anmälaren hördes av oredlighetsnämnden

I 14 § universitetets föreskrifter om handläggning av ärenden om misstänkt oredlighet i forskning anges att både anmälaren och den anmälde ska ges tillfälle att uttala sig inför den nämnd som handlägger och fattar beslut i denna typ av ärenden. Det anges också att den anmälde om det inte finns särskilda skäl som talar emot det har rätt att närvara när anmälaren uttalar sig inför nämnden. Vidare sägs att den anmälde ska få möjlighet att

yttra sig över det som anmälaren uppgett vid sammanträdet och att tjänsteanteckningar ska upprättas över vad personer som har hörts muntligen inför nämnden uppgett.

Av utredningen framgår att nämnden efter att ha inhämtat information från/fått del av information från den medicinska fakulteten har ansett att det har funnits särskilda skäl för att A.A. inte skulle närvara när anmälaren yttrade sig inför nämnden. Om det har funnits sådana särskilda skäl är en bedömningsfråga och UKÄ finner inte skäl att ha några synpunkter i frågan. Vidare har universitetet för att kunna ta ställning till om A.A. skulle få närvara när anmälaren yttrade sig inför nämnden behov av att få information om det kan finnas några omständigheter som talar för att A.A. inte skulle närvara vid det mötet. UKÄ har därför inte heller några synpunkter på att utbyte av information har ägt rum mellan nämnden och fakulteten gällande den arbetsmiljösituation som har rått vid fakulteten. Av utredningen framgår att det har upprättats en tjänsteanteckning över vad anmälaren ska ha sagt vid mötet med nämnden och att A.A. yttrat sig över innehållet i tjänsteanteckningen. UKÄ anser mot den bakgrunden att det inte finns skäl för något ytterligare uttalande i saken.

Begäran om prövning av etikprövningsnämndens expertgrupp

A.A. har i sin anmälan gjort gällande att hon begärt att universitetet ska hämta in ett utlåtande från etikprövningsnämndens expertgrupp. Enligt A.A. fattade dock universitetet inte något formellt beslut gällande denna begäran innan universitetet den 15 november 2018 beslutade att hon gjort sig skyldig till oredlighet i forskning. A.A. har i anmälan också tagit upp att universitetet först efter det att hon överklagat universitetets beslut om att hon gjort sig skyldig till oredlighet i forskning till förvaltningsrätten beslutade (beslut meddelat den 20 december 2018) att avslå hennes begäran om att hämta in ett yttrande från etikprövningsnämnden.

Universitetet har i sitt svar uppgett att det med hänsyn till vad A.A. uttalat i ett yttrande den 20 augusti 2018 och i ett mejl den 11 oktober 2018 till nämnden inte uppfattat det som att A.A. begärde att ett yttrande skulle hämtas in från etikprövningsnämnden.

UKÄ konstaterar att det av yttrandet 20 augusti 2018 över sakkunnigutlåtandet den 10 juli 2018 framgår att A.A. fört fram att hon inte anser att någon oredlighet från hennes sida har förekommit. Hon har också uppgett att:

”Om nämnden har behov av att bekräfta validiteten i undertecknads protokoll och resulterande cellräkningar/mätningar föreslås att man via centrala etikprövningsnämnden låter en person med gedigen dokumenterad erfarenhet av retinal immunhistokemi utföra cellräkningar/mätningar med utgångspunkt i undertecknads protokoll.”

UKÄ konstaterar vidare att det av mejlet till nämnden den 11 oktober 2018 framgår att A.A. har uppgett bl.a. att:

”Som jag skrev i mitt yttrande om sakkunnigutlåtandet är jag mycket angelägen om att om tveksamhet råder kring validiteten i mina analyser att man via expertgruppen i centrala etikprövningsnämnden låter en person med gedigen dokumenterad erfarenhet av retinal immunhistokemi göra en bedömning. Behöver ni i så fall en formell anhållan från mig eller räcker mitt yttrande?”.

Av 23 § nya förvaltningslagen, som gällde vid den tidpunkt då yttrandet och mejlet kom in till nämnden, framgår att en myndighet ska se till att ett ärende blir utrett i den omfattning som dess beskaffenhet kräver. Vidare framgår att en myndighet om det behövs genom frågor och påpekanden ska verka för att en part förtydligar eller kompletterar en framställning.

I förarbetena till 23 § nya förvaltningslagen anges bland annat följande (prop. 2016/17:180 s. 308). Av *första stycket* följer att en myndighet ska se till att ett ärende blir utrett i den omfattning som dess beskaffenhet kräver. Bestämmelsen ger uttryck för den s.k. officialprincipen och den EU-rättsliga s.k. omsorgsprincipen. Bestämmelsen innebär att det är myndigheten som har det yttersta ansvaret för att underlaget i ett ärende är sådant att det leder till ett materiellt riktigt beslut. Kraven på omfattningen av myndighetens utredningsåtgärder kan variera med hänsyn till ärendets karaktär. Exempelvis behöver en myndighet i praktiken inte vara lika aktiv om ärendet avser en enskilds begäran om att få en förmån av det allmänna, som i ett ärende som avser myndighetens ingripande mot någon enskild.

Utifrån vad A.A. uppgett i nämnda yttrande och mejl till nämnden anser UKÄ att A.A. inte tillräckligt tydligt uppgett om hon begärde att ett utlåtande skulle inhämtas från etikprövningsnämnden. UKÄ anser dock att universitetet med hänsyn till vad A.A. uppgett i mejlet den 11 oktober 2018 i enlighet med sitt utredningsansvar enligt 23 § FL skulle ha frågat A.A. om hon med det hon uppgav begärde att ett yttrande skulle hämtas in från etikprövningsnämnden innan ärendet avgjordes. För denna underlåtelse kan universitetet inte undgå kritik.

Universitetets handläggning av och beslut gällande A.A:s begäran om inhämtande av ett yttrande från etikprövningsnämndens expertgrupp efter beslutet den 15 november 2018

A.A. är sin anmälan kritisk till att universitetet inte har hämtat in ett yttrande från etikprövningsnämndens expertgrupp.

Bestämmelsen i 1 kap. 16 § tredje stycket högskoleförordningen, i den lydelse som gällde vid den aktuella tidpunkten, innebar som huvudregel en skyldighet för högskolan att hämta in ett yttrande från expertgruppen för oredlighet i forskning om den som anmälts för misstanke om oredlighet begärde det. Enbart om det enligt bestämmelsen var "uppenbart obehövligt" att inhämta yttrandet kunde en högskola avslå en begäran.

Universitetet har i sitt svar förklarat att det först i samband med att A.A. överklagade beslutet den 15 november 2018 uppfattade att A.A. begärde att ett yttrande skulle hämtas

in från etikprövningsnämndens expertgrupp. Universitetet har vidare uppgett att det då i enlighet med vad UKÄ uttalat i sitt tillsynsbeslut i ärendet med 31-00558-13 i efterhand prövade behovet av att hämta in ett sådant yttrande. UKÄ konstaterar att det av utredningen framgår att universitetet den 20 december 2018 beslutade att avslå A.A:s begäran om att ett yttrande skulle hämtas in från expertgruppen. Universitetet ansåg att det var uppenbart obehövligt med hänvisning till den utredning som genomförts av universitetet och de sakkunniga som anlitats.

Universitetskanslersämbetet konstaterar att Lunds universitet i och med beslutet den 20 december 2018 tagit ställning till A.A:s begäran och tillämpat reglerna i 1 kap. 16 § tredje stycket högskoleförordningen. Ämbetet kan inte överpröva universitetets bedömning och finner inte skäl att uttala sig vidare i frågan.

A.A. har inte fått veta namnet på "postdocen OBS"

Av sakkunnigutlåtandet den 10 juli 2018 framgår att de två sakkunniga i arbetet med sakkunnigutlåtandet har tagit hjälp av en person som i sakkunnigutlåtandet beskrivs som "a post doctoral scientist (OBS)". A.A. har i anmälan hävdat att OBS identitet har hållits hemlig för A.A. och anmälaren under hela utredningen, och att de därför inte har getts möjlighet att uttala sig om eventuellt jäv. A.A. har i anmälan också tagit upp att det var först efter det att A.A:s fackliga representant begärt att få veta namnet på OBS, som det lämnades ut. Detta skedde enligt A.A. dock först efter det att universitetet hade beslutat att hon gjort sig skyldig till oredlighet i forskning.

Universitetet har i sitt svar uppgett att den forskare, OBS, som utsågs av de två sakkunniga att bistå dem i den fullständiga utredningen önskade att få vara anonym så långt som möjligt under utredningens gång. Universitetet har också uppgett att när A.A. genom SULF den 10 januari 2019 begärde att få ut namnet på OBS så lämnade universitet ut det samma dag. A.A. har i sitt yttrande över universitetets svar lagt till att hon också vid ett möte med nämnden den 2 oktober 2018 begärt att få veta vem OBS var, men att hon inte fick något svar på den frågan.

I både den gamla och den nya förvaltningslagen finns bestämmelser om att en part normalt ska få reda på uppgifter/material som är av betydelse innan en myndighet beslutar i ett ärende. Eftersom beslut i A.A:s ärende meddelades den 15 november 2018 2018 så är det den nya förvaltningslagen som är tillämplig.

Av 25 § första stycket den nya förvaltningslagen framgår att en myndighet innan den fattar beslut i ett ärende ska, om det inte är uppenbart obehövligt, underrätta den som är part om allt material av betydelse för beslutet och ge parten tillfälle att inom en bestämd tid yttra sig över materialet. I andra stycket anges vidare att underrättelseskyldigheten gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL.

I 10 kap. 3 § första stycket OSL anges följande. Sekretess hindrar inte att en enskild eller en myndighet som är part i ett mål eller ärende hos domstol eller annan myndighet och som på grund av sin partsställning har rätt till insyn i handläggningen, tar del av en handling eller annat material i målet eller ärendet. En sådan handling eller ett sådant material får dock inte lämnas ut till parten i den utsträckning det av hänsyn till allmänt eller enskilt intresse är av synnerlig vikt att sekretessbelagd uppgift i materialet inte röjs. I sådana fall ska myndigheten på annat sätt lämna parten upplysning om vad materialet innehåller i den utsträckning det behövs för att parten ska kunna ta till vara sin rätt och det kan ske utan allvarlig skada för det intresse som sekretessen ska skydda.

I förarbetena till 25 § första stycket FL (prop. 2016/17:180, s. 310 f) anges bl.a. följande. Kravet på kommunikation omfattar enbart sådant material som utgör underlag för beslutet, inte varje uppgift som har tillförts ärendet utifrån. Sådant material som helt saknar relevans för ett beslut i ett ärende omfattas inte av kravet på kommunikation. Med material av betydelse avses sådana omständigheter eller uppgifter som påverkar myndighetens ställningstagande i den fråga som beslutet gäller. Det kan handla t.ex. om uppgifter i utredningar eller i remissyttranden som talar till fördel eller nackdel för parten i ärendet. Regeln, som innebär att kommunikation inte behöver ske om det är uppenbart obehövligt, ska tolkas snävt och är tillämplig enbart i sådana fall där behovet av kommunikation – sett objektivt ur den enskildes perspektiv – är mindre framträdande eller helt saknas. Det måste alltså stå klart för myndigheten att åtgärden att underrätta och ge parten tillfälle att yttra sig är uppenbart obehövlig i den meningen att den inte kan tillföra något i det aktuella ärendet. På sidan 161 i propositionen anges också att det om det finns en tveksamhet kring detta ska parten kommuniceras på vanligt sätt enligt huvudregeln.

UKÄ konstaterar att universitetet inte hävdat annat än att A.A. fick veta namnet på OBS först den 10 januari 2019, d.v.s. efter det att universitetet hade fattat beslut i A.A:s ärende. UKÄ konstaterar att det av förarbetena framgår att undantaget från kommunikationsplikten ska tolkas snävt och enbart är tillämplig i de fall där behovet av kommunikation – sett objektivt ur den enskildes perspektiv – är mindre framträdande eller helt saknas. UKÄ konstaterar att OBS i den granskning som har genomförts av materialet i ärendet inför färdigställandet av sakkunnigutlåtandet den 10 juli 2018 har varit bidragande i inte oväsentlig omfattning.

Att få kännedom om namn på någon som arbetar med ett sakkunnigutlåtande är en uppgift som har betydelse, bl.a. i jävshänseende, för en part i ett ärende. Det har också betydelse för att kunna avgöra om han eller hon har erforderlig kompetens för uppdraget. Universitetet skulle därför på eget initiativ ha informerat A.A. om vem OBS var om det inte förhöll sig på det sättet att namnet på OBS omfattades av sekretess enligt någon sekretessbestämmelse i OSL. Att så skulle ha varit fallet här i förhållande till A.A. har universitetet inte gjort gällande utan den förklaring som universitetet har lämnat är att det var något OBS önskade. UKÄ är därför kritisk till att universitetet inte informerade A.A. om OBS namn.

Övrigt

Vad A.A. har framfört i övrigt leder inte till något uttalande av Universitetskanslersämbetet.

Sammanfattande slutsatser

Universitetskanslersämbetet konstaterar sammanfattningsvis att det förekommit flera formella brister i universitetets hantering av A.A:s ärende gällande misstanke om oredlighet i forskning, vilket Lunds universitet ska kritiseras för.

Med dessa besked avslutas ärendet.

Beslut i ärendet har fattats av generaldirektören Anders Söderholm efter föredragning av verksjuristen Stefan Axelsson i närvaro av chefsjuristen Christian Sjöstrand och strategi- och planeringsansvariga Per Westman samt kommunikatören Maria Svensk.

Anders Söderholm

Kopia till:

A.A.